

Razgovor s novim svećenikom Anthony Babafemi Ogunsaya

Mons. Javier Echevarría je 21. svibnja 2005 zaredio 42 nova svećenika 13 različitih nacionalnosti. Bilo je to u Bazilici svetoga Eugenija u Rimu. Donosimo Interview s novim svećenikom Antoniom iz Nigerije.

14.03.2006.

Antonio se rodio u Lagosu u Nigeriji prije 33 godina. Dok je studirao u

školi Svetoga Gregorija, vršnjaci su mu probudili interes za Katoličku vjeru. Primio je svećenički red 21. svibnja 2005. u Rimu u Bazilici Svetoga Eugenija. Ovo je njegova priča.

Antoniev otac je bio anglikanac, a majka katolkinja. Poslije srednje škole i diplome za inženjera, otišao je u Španjolsku. Od tada živi u Evropi. U Rimu je studirao filozofiju i teologiju. Dizertacija za doktorat je bila o nauku Pavla VI u vezi sudjelovanja od laika u javnom životu.

Komu dugujete Vaš svećenički poziv?

Naravno Gospodinu; svaki poziv dolazi zbog njegovog beskrajnog milosrđa. Također On radi kroz mnoge ljude kad hoće pozvati jedno od svoje djece za posebnu posvetu. U mom slučaju osnivač Opusa Dei je imao ključnu ulogu. Ali kako je on

rekao, 90% od našega poziva nastaje zahvaljujući našim roditeljima. Ovo pokazuje na grafički način ogromnu zahvalnost što smo im dužni.

Unatoč bezvjernog života moje obitelji, mogu reći da je bila prisutna Djevica Marija. Moja baka s mamine strane je molila Krunicu svaki dan i kad god bismo je posjetili, ona bi nas pozvala da molimo s njom.

Kako su Vaši prijatelji i Vaša rodbina reagirali na Vašu odluku?

Mislim da su svi sretni. Drago mi je da mogu reći da sam odrastao u kući gdje se jako poštivala osobna sloboda. Nije se nitko bunio kad sam govorio o vjeri niti kada sam odlučio da prestajem ići u anglikansku Crkvu niti kada sam se pridružio Opusu Dei. Jedina stvar u čemu nismo smjeli sumnjati su bile vrijednosti škole i učenja. Prolazom vremena se pokazalo da su oni imali pravo." Ono što će te uzdržati u životu je tvoje

obrazovanje” to bi nam govorili kad bi nas poticali da se trudimo u svojem studiju i da radimo savjesno.

Kako Afrikanac doživljava Evropu?

To je teško pitanje, uvijek ga probam izbjeći. Ne volim donositi preširoke zaključke koji mogu biti krivi ili nekoga uvrijediti. Ali ono što najviše iznenađuje jednoga Afrikanca kad dođe u Evropu je ozbiljnost koju vidi na licu mnogih ljudi. Želio bih vidjeti više radosti.

I kako Afrika izgleda iz Evrope?

Afrika je veliki kontinent koji još uvijek prolazi kroz teška vremena – krvavi ratovi i mjesta teškoga siromaštva. Ali nije cijela Afrika u bijedi i uvjeren sam da je Afrika kontinent koji ima vrijednosti koje nam daju razloga za nadu. Za mene je jako značajno da je u zadnjem

stoljeću Bog gledao s velikom milošću, tako da su veliki misionari došli pomoći Afrikancima. Tisuće žene i muškaraca je dalo svoj život u Africi, uključujući neke koji si bili mučenici. Kako je rekao Papa Benedikt, nadamo se da će Crkva uroditi plodom baš tamo gdje su ljudi najviše patili za Krista. Ivan Pavao je govorio o "novoj misionarskoj epohi" kad je govario Afrikancima da ne spašavaju samo Afriku, nego da evangeliziraju i druge narode.

Mislite li se vratiti uskoro u Afriku?

Svakako bih htio, ali je vrlo moguće da bih mogao biti jedan od onih na koje je mislio Ivan Pavao II kad je rekao da Afrikanci moraju evangelizirati druge narode. Moj Prelat će biti taj koji će odlučiti gdje me Crkva treba, kao svećenik ja samo želim služiti dušama bez ikakve razlike. Ovo ljeto očekujem da

ču steći malo pastirskog iskustva u Španjolskoj. I možda se poslije toga vratim kući.

Kakvo će biti Vaše sjećanje na Rim?

Imam jako, jako puno uspomena. Možda je najjači dan kad su prenosili lijes Ivana Pavla II iz Klementinske dvorane do Bazilike Svetoga Petra. Kao đakon imao sam pravo sudjelovati na toj ceremoniji i vidjeti ga iz blizine, praviti mu društvo i moliti na poseban način usred okupljenoga naroda koji je ispunio trg. Sjećat ću se Rima kao jedinstvenog grada u cijelome svijetu. Sada razumijem zašto kažu da je nemoguće napustiti Rim. To bi bilo kao da se odričeš neke svoje imovine, to je teško izraziti riječima – pogotovo za jednog običnog inženjera kao što sam ja. Pjesnici su znali to puno bolje izraziti.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/razgovor-
s-novim-svecenikom-anthony-
babafemi-ogunsaya-2/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/razgovor-s-novim-svecenikom-anthony-babafemi-ogunsaya-2/) (13.08.2025.)